

Виходить во Львовѣ що Середы
и Суботы (кромъ рускихъ сантъ) о
4-68 годинѣ по походи.

Редакція и администрація підъ
ч. 15 плацъ Маріїнкій.

Експедиція для мѣщанськихъ прох-
ватникій урядженія въ друкарні
Т. Шенченка (улица Крика ч. 2 на
1-ймъ поверхѣ).

Всі листы, посылки и рекламація
надлежать пересыпти підъ адресою:
редакції и администрації "Дѣло"
ч. 15 плацъ Маріїнкій.

Дѣло

Предплатна на „Дѣло“ стоять:

на цілий рокъ . . . 8 зл.
на півъ року . . . 4 зл.
на четверть року . . . 2 зл.

Предплату належить пересилати
франко (найлучше почтовими перева-
закомъ) до: Администрація час. „Дѣло“.

Оголошення призначаються по цій
б. кр. а. в. бѣ однією строчкою печаткою.

Рекламація неопечатаній вѣльш
бѣ порта.

Рукописи не звертаються толькъ на
попереднє застороженіе.

Поодиноку чилю отонть 10 кр. а. в.

Який панъ — такій крамъ!

Свого часу звішалисьмо, що родичъ
и откъуны дѣтей учащихъ до рускої
школы вправъ во Львовѣ внесли до кр.
рады школної жалобу противъ того, що
въ рускій школѣ съ выкладовъмъ язы-
комъ рускимъ выдаются ученикамъ свѣ-
доцтва школний въ польскому языку.
Въ наслѣдство сені жалобы розпорядила
кр. рада школниа дні 5. цвітня 1880
до Ч. 2865, що на будуще школний
свѣдоцтва въ рускій школѣ вправъ во
Львовѣ мають видаватися въ польскому
або въ рускому языку „отповѣдно до
жданія сторѣй, въ якому языку желаютъ
себѣ мати свѣдоцтва для своихъ
учениковъ“. То розпорядженіе кр. рады
школної подала дирекція учителской
семінарії обвѣщеніемъ зъ дні 1. л.
червня ч. 30 до вѣдомості „stron in-
teresowanych“ за кратками въ поль-
скому языку. Управлятель рускої школы
вправъ привівши то обвѣщеніе за
кратками дні 15. л. червня с. р. до-
дадъ до него зъ своєї сторони доніску
тоже въ польскому языку, въ котрой
взыває „интересованій сторони“ щоби
„w powiasku siedzi“ заявили свое желаніе
передъ управителемъ школы а то най-
даліше до конця сего мѣсяця!

Масно отже передъ собою дѣлъ раз-
личній неправильности. Передовѣтъ су-
противляється вище згаданію розпорядженію
кр. рады школної зъ 5. л. цвітня 1880
до Ч. 2865 выраженному розпорядженію
той самой кр. рады школної зъ дні 24.
світня 1868 Ч. 189 (К. З. и Д. Р. ч. 8):
„на підставѣ закону о выкладовъмъ языку
въ серединныхъ и народинныхъ школахъ ко-
ролевства Галичини и Володимирії зъ 22.
червня 1867 (К. З. Ч. 13) розпоряджа-
ється, що почавши вѣтъ II. курсу 1867/8
школьній свѣдоцтва мають виставлятися
въ тожъ языку, якій суть выкладовъмъ
изъ дотyчащої школы“. Но друге, вище
згаданіе доніску управлятеля рускої школы
вправъ до розпорядженія кр. рады школної
додана супротивилася тому же роз-

порядженію кр. рады школної, понеже
ограничне и змѣнне содеряніе розпо-
рядженія кр. рады школної, котре, при-
писуючи, що на будучість мають школ-
ний свѣдоцтва видаватися въ польскому
або рускому языку посла желанія сто-
рой, не ограничне того права піаки речи-
цемъ. Коли після розпорядженія кр.
рады школної свѣдоцтва школний на
будучість налибъ все видавати въ
польскому або рускому языку отповѣдно
до кождоразового желанія сторой, упра-
витель своеюко еще ограничне то
право назначаючи речицемъ для жданія
о рускій свѣдоцтва и приписує еще на-
вѣть годину, въ котрой можна то же
желаніе заявити! Такъ то боляше кругъ
то самоволъ въ управѣ нашихъ школъ.
Навѣть власній розпорядженіе видає дні
виїще кр. радою школної не захову-
ються, скоро їде о охорону рускої на-
родності. Красна рада школниа, такъ
строго перестерѣгаючи право власнії
супротивъ министерства, протесту-
юча противъ всакого ограничения еї „круга
дѣланія“ зъ стороны министерства — по-
зволяє робити „управлятели“ школы
вправъ ограничения, додатки и поправки
до свого розпорядженія. А якже жъ то
еще буде виглядати съ тими поправками
и додатками въ практицѣ! Розпочнється
зновъ інквізіція подобна до недавно
перебутої и покажеся, що хочь родити
и откъуны упоминалися о рускій свѣ-
доцтва у кр. рады школної — „ale w lâsciwie nikt nie żadał ruskich
swiadectw.“ Отъ и осагнєса властива
цѣль! Вже то давно можна було замі-
тити въ постулюванію рады школної ді-
ловиції „Zwiespalt der Natur“². Дуже
строга и скора, сколько разби ходить
о закзъ рускої книжки, або рускої ча-
сописи (пригадаємо лише новійший фактъ
за Газету Шкільну и за „Посланникъ
Слайдайшого Исуса“), явлеяя она дуже
попальню и лагдюю скоро ходить о
шкільнихъ якихъ таїхъ Бенедиктиної на-
рушину, о надужити и кризи въ школахъ
супротивъ Русиній поповненій,

о усуненіе неправно заведеної науки
польского языка въ рускихъ школахъ и
т. д. Въ рускихъ школахъ учать счи-
тати не рускій а польскій письмъ, въ ру-
сихъ школахъ заказують говорити по
русини, въ утраквистичніхъ семінаріяхъ
перехвалиються учителів передъ директо-
ромъ, що мимо выразного розпорядженія
министріального не будуть учити по
русини визначенихъ предметівъ, въ школахъ
учать „красови“ исторія на коси-
нерахъ и революціяхъ рогозбігорowych,
и въ рускихъ школахъ прічують дѣтей,
щобъ „szulej biło serduszko na słowo
Polska od morga do morga“ — словомъ
все те и тому подобне дѣлє — мимо
приписувати, розпорядженіе и законовъ.
Кр. рада школниа мовчить на тое, хот-
яй жалобы зъ дні на день множаться.
Подвластній учителів орієнтуються посля
добре имъ запаного вѣтру, котрый все
дує зъ гори бѣт моря до моря. Побої
писаныхъ розпорядженій, правъ и зако-
нівъ виробляється якесь право звичаєвъ,
котре мас силу деригуючу въ случаїахъ,
где ходить о руску пародість тымъ
звичаєвымъ правомъ переспективовану.

Еслибы существовала премія за
довготерпливость — она певно при-
пала бы галицкимъ Русинамъ. Галицкій
Русинъ въ тойтъ взглядѣ має безперечне
перевѣшество передъ всіма народами. Не
думаємо однакожъ, щобъ Русини львів-
скіи мали сего разу охоту убѣгати о
таку премію. Добро австрійскої державы,
новіга школы, будучість молодого по-
колenia важітній и дорожній имъ бѣтъ
такихъ премій. Заживши, що въ рускій
школѣ вправъ во Львовѣ рускій языку
єсть выкладовъмъ, що свѣдоцтва
школьний въ мысль розпорядженія кр. рады
школної зъ 24. світня 1868 Ч. 189
(К. З. и Д. Р. Ч. 8) въ той школѣ по-
винній видаватися виключно въ рускому
языку тожъ боляше, що та школа по-
спішає освідчена заступника министерства
просвати при розіграї передъ держав-
нимъ судомъ має по можности заступити
львівскимъ Русинамъ руску школу па-

роду, зваживши дальше, що повинній
оголошена дирекція и управителя школы
вправъ якъ не менше и само рѣшеніе
кр. рады школної зъ дні 5. цвітня 1880
Ч. 2865 супротивляється обовязуючимъ
законамъ и розпорядженію зъ 24. світня
1868 Ч. 489 — львівські Русини задуму-
ють ужити всіхъ законами указанихъ
способівъ, щобъ устроити сей не-
правильній станъ въ рускій школѣ вправъ
и щобъ привернути повагу законовъ и
науки такъ въ львівськихъ якъ и въ всіхъ
галицькихъ школахъ. Масно надію, що
комітетъ патіціати, выбраний львів-
ськими Русинами, и въ тойтъ взглядѣ по-
спішає ревно съ своюю підмогою и почин-
ити отповѣдній иstry.

ДОПІСЬ.

Зъ Рудокъ.

(Агітація противъ руского языка.)

Nulla dies sine linea — не має дні,
ни години, щобъ не потути где на на-
шій Русі о ідей криадѣ, о надужитихъ,
о гордїй буйності нашихъ ворогівъ. Не
досить того! Где еще хотіть прихідя
ась нашого руского духа, нашого житя,
тамъ добираються наші вороги. Видно за-
ходить, щобъ вже, істъ то кажутъ въ
какахъ, въ рускому духу не пахло изъ
нашої землі. Та ѹже й якъ заходить!
Не дармо ховалисся они въ вузткій
школѣ! Ми добродушні Русини и не
пом'ячмо часто куда стежка изъ горохъ,
аки коли заведуть настъ у прошастъ, отъ-
тогдь и бачимо, що горе, горе, та вже
котъ кайся, не кайся а вернутися нікуда.
Сирацѣ хитрѣть у нашихъ противни-
ківъ не абы-яка. Отъ росіжку вазъ най-
новітній фактъ. Ви вже добре знаєте
икото то крику изробили польські гасти,
за томъ, що мало вийти министеріальне
розпорядженіе, щобъ уряды податковій
пластували аркуші індивідуальний для
малыхъ поспіਸтій по русині. Сирацѣ вда-
ється таїть іспа и прости, що противъ неї
не ма що и класти. Предѣтъ вѣльшій вѣдома
рѣчъ, що въ всіхдній Галичинѣ вѣ-

ДО ДѢЛА!

Не вибрати, таїть до сойму крає-
вого, иль до ради державної підвоношено
голоси: „Зъорганізуємо, інамше бо не
діянемося въ упадку.“

Голоси тій вточилася еще силь-
ніше передъ остатнімъ зборомъ Рады
рускої, они штурмують и піднімуть, оди-
накожъ все еще на дармо, вибрати въ виразне
порученіе „ примиреніе і партії“ дія-
зборомъ видалили Рады рускої збора
безъ посвідчень.

Одніє толькъ кроїть, вдаюючи, учни-
ко въ зближенію, що до комітету, котрый
же старається о школу народу въ
Львовѣ съ выкладовъмъ языкомъ ру-
сікимъ, выбрано людей обохъ партій. При-
дивинши однакожъ близше и той кроїть
видати бути боляше хвалено утилітар-
нізмъ.

Не хоту и ту відносити жалобу,
ко юходити вині въ причини, для вибрати
видати Рады рускої відкликнути многихъ,
котрій приступали до Рады рускої
подавши руку до примиреніи и реорга-
нізації; іле чай бути застаповити, чогось
же вибрати дотеперішній политика, и чи
може доляше на той самий дні вибрати по-
співати?

Призначи однакожъ належить, мы
прийшли до такого стану, що усмін-
ятися потреба, чи і організація, а вла-
стю реорганизація інамъ що поможе, а
если и помочи зможливи, то ізрештю не
хутко. Дотеперішнія політика привела
нас до такого вістою, а можна скласти,
до упадку, що где гланути, исхода зно-
хоченіе, опущеніе руки, сомнініе, неп-
риятие въ своїхъ, деморалізація, а із-
тилька въ котрій хочеть таїти. Говори и пр. коли хочеть:
„Подана до урядівъ писати по русині“—
а можожъ то поможе? Не одніє иль
буде тобї потакувати, а иль інциди зробить
въ той школѣ супротивъ Русиній поповненій,

и робиться при таїхъ величомъ напорѣ
къ противникою стороны не було ни по-
трбного порядку, ни належитої підстави.
Кождый писать що хотїть и таїкъ кни-
жечки подавалися народомъ. При тойтъ
одно товариство ушакасе себе въ лініи и
знати не хочь за друге. Въ часописахъ
выхідують наші потреби, подають історії
хороші проекты, но никто не береси ихъ
переводити. У насъ єще виїздыти много
слівъ въ мало дѣла. Вильшавко плачеть и
шахтъ въ шломенами руками.

До того часописами, така жа гадка,
не дійдемо до виїздами цілими. Селянинъ
до пордатами не скорий, онъ для нето
въ шломені, хотібъ кітальськими ратами,
великого розширенія часописи не осагнуть.
Наши чоловіки борще дасть пару краї-
царбеть за книжечку, колику туж у коль-
шортера ушаки. Въ часописахъ, хоті-
ть перевѣти добре, они подають розбір-
ано — одно забувається захімъ за
день 14. продовженіе настуває, а таїхъ
їїмъ ефектъ тратиться. Скоріше цілі
відігнульться малыми, таїми книжоч-
ками, гдебы рѣчъ на разъ предкладавася.
Розуміється, повторюю, що треба вибрать
собъ позволеніе виїздыти письма
кольшортерами.

Помимо тобї нашихъ газетъ из-
нардъ сельські, а нашти не трохи въ ін-
телігентії рускої не вище, ий суть го-

лоний основы еї стажовища въ дерзанії,
аки праца имъ інамъ прислугують, т. є.
що имъ вѣльшо а ѿ не вѣльмо. И ту
далобиши боляше зробити дієвітнію кни-
жечкою о правахъ — имено и приступи
хочь коротко написано.

Наша дотеперішнія література по
блїжшій часті подобна до той, що
остерігали Костомарівъ ізъ „Основѣ“ за
май 1862 р. где призначають рускої писа-
тельницеї підводялиши дієвітнію кни-
жечкою о правахъ, імено и приступи
хочь коротко написано.

Наша дотеперішнія література по
блїжшій часті подобна до той, що
остерігали Костомарівъ ізъ „Основѣ“ за
май 1862 р. где призначають рускої писа-
тельницеї підводялиши дієвітнію кни-
жечкою о правахъ, імено и приступи
хочь коротко написано.

дробні поєднані грунтами то самі Русини, а якъ генура луцькихъ іменець колонисти, або іншо, таївъ ім'я Мазури, то они вжночи донго середъ руского народу дуже добре розуміють по руски. Тожъ начою справедливістю, таївъ то, щоби аркути відівидуальні для всіхъ по-смостівъ въ всіхъдній Галичині були пы-довані по руски. Виречено треба замінити, що у нась такъ вже давна були такъ званий сумаричний вигляди катаstralний въ рускомъ языцѣ, аже жъ не на про-иного, якъ на токъ, щоби ихъ виставляти по руски, хотъ очевидно сего у нась, якъ богато іншого вакономъ привнесаного, не роблено, а бодай дуже рідко. Отже й се-буде відмо изъ очахъ нашихъ противни-ківъ. Ізъ ковче захотѣлося тутъ виско-рінки до крахти рушину. До сего вжелиси они ось звон хитрості. Въ мысль-порого закону въ 6 цвітня 1879 мали по-чататися формуляри аркушівъ грунтової посѣльстви. Ізъ сказано, якъ одна спра-ведливість вимагала, щоби такій аркушъ грунтової посѣльстви для рускої всіхъднії Галичинії були въ рускомъ языцѣ. Кромъ самени строгон справедливости промалює еще одніє дуже важній наглядъ за тымъ. Именно находится въ тихъ же аркушахъ одна рубрика „назва нивы (поля)“, въ ко-тру вписується якъ яке поле называся. Отже вѣй такій назвы суть въ нашої всіхъднії Галичинії чисто рускій, иногда такій, що въ вишомъ а именнополь-ському языцѣ написъ не дадутся вірно вписати. Щоби отже тій назвы були вірно записаній, треба ихъ, конечно по руски написати, інакше може повстать погана міншання, а въ того неменшій не-порозумінок и споры. Тожъ якъ існу, не толькъ сама справедливість але и прак-тична потреба паклаує, щоби тій аркушъ були въ рускомъ языцѣ виставлюваній. Що жъ робите? Въ Віднії друкувати тій аркушъ, але якъ бы на токъ лише, щоби влемінеть надъ рускимъ языкомъ. Маю формуляр такого аркуша и читаю шт-гімъ на горѣ по польски на доляхъ по ру-ску: Нръ участка (шарца), число вкладки въ грунтовій книжѣ (число вказує гипотетичного) названіе усторо-ния (назва поля), объемъ плоскості и (объемъ, поверхній грунту) очеркъ (об-численіе) поміжъ въ цвілі поданій по-заженій и т. д. Такій то аркушъ печа-тається! А що дѣлєи дальше. Ото панове Поляки відбивають приєзъ противъ тихъ аркушівъ рускихъ, для того, що они вонани бути польскі (?!), а коли не мають въ рускій Галичинії Поляківъ посѣдати въ малыхъ грунтовъ, починають они вдашатися до рускихъ селянъ и тамъ ѿ що имъ правиль: читати имъ на-передъ таївъ. Ахеї, вакони и звони!

чужомъ съ школою народности пла-
снови...²

Такі, говорилъ Костомаровъ въ 1862
р. до писателей України; слуха тій
дуже втішний и до насъ. И мы коли
хочемо дбати до цьли розбудити народ-
ність и бути изъ пожитокъ народомъ, муз-
икою пітиши на туу дорогу и мажже
все бть початку розшчинати. Завсігда
було бы лішне изъ нашому положеню мати
мешинъ гаветь але добрыхъ, а за то боляче
кликотокъ потребамъ втішити.

Такъ належало бы стараться:
1. О книжечки разбуджающей почу-
тье народие, изъ которыхъ помѣщались:
а) поясніи оснований изъ двухъ из-
рединыхъ.

б) романы тѣ русской истории,
в) хороший картины ил. народного
жизни.

2. Потреба написати книжочку, в якій висловити народові коротко засвоєні головні основи їго становища та держави; їго прайм-політичний, щоби отримати, що саму облью в чого не вільно.

3. Въ конецъ рѣчию, хоть по-
всемъ знакомыи народы съ природою, при-
родною исторіею, выскочитъ вожакъ при-
роды, поклонимся съ поступоньемъ го-
споднаго именемъ.

Часть бы разъ, покинуты боязливый
снегъ и что въ настъ лунный, и погасъ

въ целі наданія езжасоній а потімъ по-
польски: *wyelag obliczenia poimaru* — ро-
таєбю додаванія reklameуj — і пы-
такти сказати: „а що ви лічите розумі-
єте — чи перше, чи друге, чи хочете
щобъ вамъ такъ видавали аркушъ?“ Сле-
диться природно, що селяне ничего не
розуміють якъ первого и такъ. Поляки
сного допинають: они вибраютъ въ ру-
сикъ селянъ якъ той підстуний способъ
протеста противъ того, щобъ ар-
кушъ индивідуальний не були по руски.
Оттеперь буде кожному ясно, куди стежитъ
зъ горохъ. Ми не знаємо напевно, кто
то такъ уложивъ ті формулири рускі
але кождый, кто ихъ бачивъ, скаже, що
цінне не Русинъ. Вжесть Русинъ не буде
силувати на токъ, щобъ поле або інші
слова старорускі переводити на усто-
реніе, що у насъ означає симефъ ще
ниного. Такъ само возвращеніе не о-
значає рекламизації але толькожо ру-
сиз бтюнідъ, Entgegung, Replik. Пло-
скостъ означає Flachheit але не поверх-
хню — Oberfläche. Вкладка означає
Einlage але не виказъ; виось може
означати толькожо що народне приносъ
даткъ, вкладка, але не означає інмецького
Fürtrag. Зновъ жесь, увага есть консімтъ
руськое слово и на него не треба кувати
ниного разаразу. Грунтоземъ участокъ
не означає: грунту, але часты грунту.
Очеркъ значить толькожо що нарьстъ, але
не означає польского слова обliczenie, і не
що Русинъ мають слово: обчисленье.
Зважиши, що цілкі аркушъ грунтової
посклости обнимавъ тлько ледви 20 слівъ,
то кождый мусить признати, що толькож
и такъ грубыхъ ошибокъ не мoggъ зробити
Русинъ, що тутъ є заміромъ по-
крайнію рускій языкъ, щобъ мати опі-
сли добре орудія до агитації противъ
аркушівъ индивідуальнихъ якъ рускомъ
языкъ, що есть се по просту підстути
протиъ справедливого жадання Русинівъ.
Однакожъ Русини лише нинъ на столько
шарою, що розуміються на такихъ під-
ступахъ спрощеніхъ зуитескихъ. Пригадає
лише, що такимъ же покалеченимъ язык-
комъ печатаються рускі оголошенія въ Gaz-
etowakie, справоданні Видѣлу краевого
(перекладаній Полікомъ на рускій языке) и Вѣтніца законівъ державнихъ.
Зъ того однакожъ слѣдує не тое, чого
домагаються Поляки с. е. усуненіе руского
языка, але противно потреба привернути
частоту руского языка, потреба поширіння
русихъ толковань урядовихъ Русинамъ
знаючи рускій языкъ, а не якимъ не-
доукамъ або емігрантамъ, шукуючиши
изъ Галичини ласкавого хлѣба за рускій
гропѣ. Поляки сподіяються даремно кричать
тутъ о нібѣ „moskiewsczuznie“, корот-

всімъ просто до працѣ. Тогда той буде
лучшій, кто болѣше пригнится до добра
народа.

Добре бы было, чтобы мы порозумились, знали одногъ за другого, одногъ другому помогали.

Но понеже у нась люде здобій від великої часті амушені боротися о хліб і наєущий і обашлатився можна, щоби справа бути натрої вависити наша будущість, не осталися, якщо ап'ячайно, занедбаною, издежалоби розписувати конкуренти и подумати о средстахъ для надгороднаго праць добрыхъ. Не часъ до скоргъ и изгубъ, ту треба пожиточнаго праць. Немайдутся люде до праць, то скарги и жалобы не помогутъ. До дѣла!

— Статистика австро-венгерских народностей въ войску. Въ р. 1870 на загальне число армії австро-венгерської: 872 616 людей належало по народності на Німецьку 238.146, на Чехію, Моравію и Словакію 166.781, на Мадарію 154.271, на Русинівъ 78.466, на Полонію 66.722, на Румунію 61.593, Броатію 40.483, Словенцівъ 31.915, Сербівъ 27.137, Італіанцівъ 7.702, Болгарію 352. До кавалерії діяли Русини 15.222 людей, 170 на 1000 кавалеристівъ. Въ Львівській генеральській комісії на 1000 воїнівъ тільки 146 були писменнихъ.

вление подготвлять, ако указывают, что авторъ перекладу вышесказанныхъ формулировъ не знаетъ ни русскаго ни российскаго языка. Тогда мы Русины называемъ «куда стежка въ горахъ», поиний разумѣю доказывать, чтобы рускіи формуляры привлечь индивидуальныхъ, буди изъ на-
зываемъ, какъ бы, искатьъ, то искатьъ

тъмъ рускому, народови азрумѣль-
иыщѣ напечатаніи и щобы тіи аркутиѣ
були въ рускй Галчинѣ выставленіи
черезъ уряды лише въ рускому и-
иыщѣ. Такъ само повиннъ мы допомина-
тись, щобы въ Вѣстникѣ законъ держ-

жаныхъ и справоуданіи сеймомъ и выдѣлу краевого були печатаній въ чистомъ рускомъ языцѣ, бо толькъ иль той способъ оминемо ту хитру агитацію, що въкористуючи ледачій переклады урядовій въ рускомъ языцѣ на нашу некористь, вихлас народони рускому замѣтѣ рускихъ — польскій письма. Памятаймо, що маємо дѣло не толькъ сть сильными але и дуже хитрими противниками нашей народності. Думаю, що сказаане мною не есть такъ дуже малознаніе ѿ нагліду на агитацію, ику ведутъ у насъ теперь Поляки противъ рускихъ аркушій индивидуальнихъ. Най се послужить за информацію нашимъ посльмъ въ сеймѣ, где, икъ чую, вносять икісь протеста якихъ „малыхъ посѣдателівъ“ противъ рускихъ аркушій.

ГАЛИЦКИЙ СОЙМЪ КРАСВЫЙ.
Пяте засѣданье въ середу днія
4. (16.) червня.
Зъ ряду першое се засѣданье, на ко-
торому чисто за поспѣхъ не пропуститъ, а

ГАЛИЦКИЙ СОЙМЪ КРАСВЫЙ

Пяте засѣданіе въ середу дн.
4. (16.) червня.

Зъ ряду первое ее зафданье, на ко-
тромъ никто изъ пословъ не просилъ о
дтиустку. — Пос. Тышкевичъ предкладае
два внесения: 1) Соймъ изволить возврати
правительство, щобы списы маесткой и
опечатуваніи изъ случаіахъ смерти лише
тогда подлагали изъ мысль §. 27 потарі-
зальни тарифы оплати таксы потарізаль-
ни, если вартость спадщины по потру-
ченю всѣхъ до инвентаря поданныхъ дон-
гдѣль выносить що найменше 300 зр. 2) Соймъ поручаетъ кр. Выдѣлки, щобы изъ
перозумѣнію съ правительствомъ дослѣ-
дить, чи и о сколько законъ зъ дни 1.
листопада 1868 Ч. 25 Д. з. д. (о подѣль-
ности сельніскихъ грунтобъ) вилыпнуль
изъубоженіе людности рѣльничкои и
предложитъ результатъ своихъ дослѣдованій
въентуально внесеніе до змѣны загада-
ного закона о подѣльности грунтобъ —
соймони на съѣдующей ессеї.

Д-ръ Мадейскій предкладае внесень
о внесенню права пропиннанія во Львовѣ.

Зъ помежи наделанныхъ петицій которыхъ доси надійшло до сойму надії 130, важливіший: петиція повѣтового Выдну изъ Теребовли о въданнѣ закона про аволюціонного громадамъ, котрій не числити бѣльше иль 100 посадъ, дучитися ста бѣльшими громадами. Товариство польскихъ природослѣдовъ о запомогу да часописи Космосъ. Польска акад. молодїжи по Львовѣ о заведеніе систематизованої кафедры польского права въ львівському університетѣ. Громада Судова Вишни о запомогу 2000 зл. на закупине будынку на

школу. Громада Дерекець о швортну по-
мичку и запомогу на будову церкви.
Громада Горбачев пои. рудецкого о при-
дбанніе до староства львівського а суду
вонѣт. и. ІІирци. Видѣть посѣтованій
и. Величнѣ о ограничень підѣльності
селанськихъ грунтівъ. Гр. кат. комітетъ
нарохіальний и. Бучачу о запомогу 1500
ар. на відновленніе іконостасу и. церкви
св. Миколая. Видѣть посѣтованій и. Лан-
цутъ о законѣ водяны. Ланцутеко-Яро-
славеній відѣть товариства господарскаго
о запомогу на видаванніе популярнаго дѣльца
о рѣмництвѣ для залогъ посѣлостей.
Замѣтила рѣчь, що юми же польованіи сто-
рони надходить безчисленній паніонно-
родігейшій петиції написати и. такимъ родѣ
ищъ о запомогу на машину до „шугавіа-
пія робесієс“, на науку сільську, на ріжин
нагротичній цѣлі, популярній видаванні
и. т. д., — въ стороны Русинівъ не спри-
чаюмо майже ніякихъ петицій.

знати правительство о щербочніх питаннях
внесені въ бюджетъ реалгійного фонду сумо-
ваніе 24.000 зр. на реновирацію для храмів.
той, а то такъ доига, доки було підада-
змейши законодавства не зроблять си я-
помоги відчинено. Внесенье переказу
комісії едукаційної.

Отказъ приступлено до специальных
розворовъ надъ проекстомъ закона буде-
нического для 24 мѣсяцъ и мѣтоточкъ изъ
Галичинѣ. Розправа велики тѣлько надъ
тыми 88.-ми законами, до котрыхъ вто-
шено погранки.

Всё §§-ы закона прійнати съ малозначными амбінами після внесенія комісії.
Надъ вступомъ до закона, поставляемою чимъ икі мѣста и мѣстечка поддаются приписамъ его закона, разъясняющимъ розривання. Пис. Белицкій задумавши розширенія его закона на Синокъ, пис. Польноцкій на Сокаль, пис. Дядынській на Величку, пис. Лукасевичъ на Красну, Пис. Рожанковскій супротивился внесению пис. Польноцкого, щобъ сей законъ розширило и на Сокаль, понеже есть больше велике село якъ жесто, и задумъ привнесений будничного закона же глубы много пострадали.

По дошійті розирані ухиленю, про-
новий законъ будовничій обовязує збері-
ти мѣстечка: Бѣлу, Божно, Броды, Береж-
жаны, Бучачь, Дрогобичъ, Горлицъ, Ге-
родокъ, Ярославъ, Иело, Коломыю, Но-
вый Сончъ, Подг҃орье, Неремышль, Ра-
шопы, Самбѣрь, Синтичы, Станичнай
Стрый, Тернополь, Тарнopolъ, Вадовицъ
Золочицъ, Жолквицъ, а такожъ Славота
Величку, Сокаль, Залѣщики и Красно-

СИРАВЫ КРАЕВІЙ

Зъ Равского

Не крытесь злодѣй-кононоды! и
льбами, маинбами изъ ночи, но изъ быт-
день битъмъ шахомъ неѣтъ копѣй, и
кто есть не спиннать! Такъ можемъ смы-
сказать, коли бачимо, искъ свободно, мож-
итахи по воздуху, гуляють у насть кон-
воды. И чомужъбы имъ не гуляти, да
промыселъ ихъ и легкий и интратный
неоподаткошаный? Вырандѣ законъ кары-
и изандары стоять изъ западъ. Но перед
першимъ ночь-мати все покрые и хлад-
иши, а дрессий тѣло

нить, в других пішій коні не здогонити.
Въ „Дѣлѣ“ ч. 38 була згадка г.
Рашевского про крадіжку коней. Мы можем
запинити, що се есть ино одно юмы
великого лащоха злодійского, который
описує поїзды Тышинської, Мостицької
Городецької, Жовтневої, Каменецької, Ра-
сполії, Сокальської і Яворівської. Оть д-
нити таїхъ немилосерно и тамъ безкарно
селянство цѣлого округа земель спаючи-
дти. Сина ажъ изъ Бугаъ а изъ поїздъ до
рussijskoj границы, що мусить съ часомъ
довести людей до экономичнion рузви-
Положъ ино по 20 коней (Больки мако-
п. Рашевского) рбочно вилкраденыхъ зъ села
и переведимъ сей убытокъ на чистий гр-
шкъ, то винесе 800 алр. (злодій продѣ-
ланий конь). Если ино 20 сель с. с. т.
твартя часть каждого поїзда таку струму
понесе, то цѣлый убытокъ дасть суму
128.000 алр. рбочно. И прошу ту помози
иские накликуванье селянства до твер-
зости, щадности и працяности, коли ино
такъ безкарно обкрадаютъ? Чого же
ено колись добробитися синими кропавыми

Мѣстечка Крученічи и Мостицкое, Магербѣ, п. Равскаго, Кристинополь и Сокальского (40 конюводѣй шаныхъ и изъ-раныхъ), Холодѣй, Радехѣй, Витѣзъ п. Каменецкаго слаштевъ тѣль алоѣдѣн-конюводами, икѣ примѣркомъ Куликовъ, Угнитъ споними шеющими. Въ тѣль изъ-сточкахъ отбываются часто ярмарки на конѣ. На такомъ ярмарку изымаются изъ-своихъ владѣній тутеній сть россійскими краденными конѣми. А скоро разъ перевели кони за границу, то и сѣдухъ загонятъ и кони пропашутъ разъ, на все. Майже въ конідѣмъ сеѧтъ тѣль, поистѣни же коневода. Сей крадеѣть сеѧтъ и сеѧться перевадъ чужому владѣнію кони найдорожне за 5 алр., хочѣши дати не знати икои быть вартисти. Краденій кони, переходя та-кимъ танкамъ купицемъ перѣѣхъ черезъ бѣгуни владѣйскихъ, за которымъ пересѣдуть ега за границу. Всѣ малютъ можи собою таку умозу, що, «елибы котрого перемовили, то той бере ико отѣчѣльщѣсть на сеѧ». Се разумѣется тѣль, що владѣй поймалъ съ конемъ не юдѣстъ того, котрый кла-тиво тѣ стайнѣй або тѣ пасеніска управ-ляїтъ наѣтъ другого, третьего, бѣтъ иетро-

